

تغذیه با لوله معده:

تغذیه با لوله یک حمایت تغذیه ای به منظور جلوگیری از سوء تغذیه است. چون در بعضی از شرایط خاص مثل بعضی از بیماری ها ، بی اشتهاپی ، اختلال در بلع ، جراحی های دهان. و ... نمی توان همه یا بخشی از نیاز های غذایی را از طریق تغذیه دهانی تامین کرد . در نتیجه باید تغذیه از راه دیگری صورت گیرد . یکی از این روش ها تغذیه با لوله معده است. مواد غذایی پس از دریافت وارد معده می شوند و در آن جا هضم نسبی صورت می گیرد و پس از ورود به روده هضم کامل و جذب صورت می گیرد

•سپس غذا از طریق خون به قسمت های مختلف بدن می رسد
محلول های مورد استفاده در تغذیه با لوله که به اصطلاح گاوژ می گویند شامل مواد نشاسته ای، چربی ، پروتئین ، ویتامین ها و املاح مورد نیاز می باشند که از طریق لوله وارد معده و یا روده می شوند.

تغذیه با لوله به دو صورت کوتاه مدت و بلند مدت می باشد. اما در اکثر موارد بعد از مدت کوتاهی فرد توانایی تغذیه از راه دهان را باز می یابد و به شرایط عادی بر می گردد. این روش حداکثر به مدت ۴ تا ۶ هفته برای تغذیه بیمار مناسب است و در صورت تداوم اختلال بلع ، پزشک معالج روش دیگری برای تغذیه بیمار انتخاب خواهد کرد.

محل قرار گیری لوله شامل بینی- معده ای ، بینی -روده ای ، دهانی- معده ای و دهانی- روده ای می باشد که توسط تیم درمانی شامل پزشک ، پرستار و متخصص تغذیه نوع و روش تغذیه مشخص می شود.

مطالعات مختلف نشان دهنده این است که شروع هرچه سریع تر تغذیه با لوله در بیمارانی که نمی توانند از راه دهان غذا دریافت کنند باعث بهبودی زودتر و کاهش مدت زمان بستری در بیمارستان ، کاهش عفونت و تامین نیازهای تغذیه ای افزایش یافته بیمار می شود.

محلول های گاوژهم به صورت دستی و هم به صورت تجاری می باشند. محلول های دستی شامل مخلوطی از غذاهای طبیعی شامل گوشت ، ماست سبزیجات ، آب ، روغن ، برنج ، موز ، هویج ، سیب و می باشند که توسط مخلوط کن ترکیب شده و سپس صاف می شوند. اما محلول های تجاری که به صورت پودرهای آماده می باشند ، نسبت به محلول های دستی دارای میزان بیشتر کالری ، پروتئین ، ویتامین ها و مواد معدنی در یک حجم مشخص می باشند و همچنین به دلیل عدم دخالت دست امکان آلودگی کمتری دارند

تغذیه با لوله معده

۹- بر حسب جنس این لوله ها , لازم است که لوله ها هر

۵ تا ۷ روز یک بار تعویض شود.

۱۰- محلول غذایی را در محیط اتاق نگهداری نکنید و ترجیحا" در

بسته بندی های مناسب با مقدار مورد نیاز هر بار مصرف (۲۵۰ تا

۳۵۰ سی سی) و در یخچال نگهداری کنید. مایع گاوآژ تا ۲۴ ساعت در

یخچال قابل نگهداری است و اضافه آن باید دور ریخته شود.

۱۱- با توجه به اینکه تمام گروه های غذایی در مایع گاوآژ وجود دارد ,

از دادن شیر در مدتی که بیمار گاوآژ می شود خودداری کنید و در ۲

نوبت ناهار و شام به بیمار (به جز بیماران تحت دیالیز و با فسفر خون

بالا) ماست داده شود.

۱۲- به علائم عدم تحمل گاوآژ مثل نفخ شکم و اسهال توجه داشته

باشید و در صورت بروز این علائم به پزشک و کارشناس تغذیه اطلاع

دهید.

منبع:

ماری , ام , کانابیو , هند بوک آموزش به بیمار , ترجمه

خدیجه نصیریانی , ویرایش چهارم , ۱۳۹۶

نکات آموزشی مهم جهت انجام گاوآژ

۱- قبل از شروع گاوآژ و تا یک ساعت بعد از گاوآژ زاویه تخت بیمار

در قسمت سر ۳۰ تا ۴۵ درجه باشد.

۲- بعد از سه ساعت ۵۰ تا ۱۰۰ سی سی از محلول گاوآژ را به بیمار

بدهید.

۳- هر سه تا ۶ ساعت ۵۰ سی سی اضافه کنید تا به مقدار تعیین

شده برسید.

۴- مایع گاوآژ را درون لوله شوت نکنید.

۵- لوله را بعد از هر بار گاوآژ با ۱۰ تا ۴۰ سی سی آب بشوئید.

۶- سرعت انجام گاوآژ را حتی اگر از برنامه عقب هستید با شتاب بالا

نبرید.

۷- چون بیمار از طریق دهان تغذیه ای ندارد شستشوی دهان را

بطور مرتب انجام دهید و دهان و لب بیمار را مرطوب نگه دارید.

۸- دقت کنید که در تهیه سوپ مجاز به استفاده از ادویه جات

نیستید